

S rodinami navazujeme **vzhah**.
Díky společným prožitkům (...4)

Zpytující i nadělující. Takový je
Advent (...8)

Koclířovské **koláče a cukroví**,
domácnost vám provoní (...12)

Adalbert

12 / 2015 / ročník XXV / 25 Kč

**Radostné a požehnané
vánoční svátky**

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Jean-Benoît Casterman

Láska, která za to stojí

Průvodce po cestách (pravé) sexuality a lásky

Dosud chybějící kniha pro směle holky a kluky, kteří hledají pravdivé odpovědi na své otázky o lásce, sexu a o všem, co souvisí s partnerskými vztahy. Pro všechny teenagery, kteří se nechtějí nechat unášet davem, ale touží plavat proti proudu, zůstat sami sebou a stavět svůj život na opravdové lásce a ryzích hodnotách.

Brož., barevná, formát A4, 82 s., 165 Kč

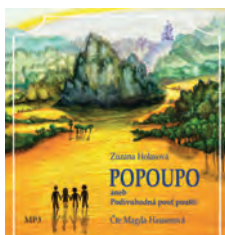

Zuzana Holasová

Popoupo (CD)

Čtyři děti se záhadně dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely. Pravidla, která stanovily, se mění ve skutečnost a děti okamžitě pocítí následky svých dobrých či špatných rozhodnutí. To jim otevírá oči i srdce. Knižní bestseller pro děti a mládež jako audiokniha.

CD, 300 minut, 229 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klappkova 2, 182 00 Praha 8

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Šimon Pánek

Aby dobro neškodilo

Rozhovor s Davidem Klimešem

Rozhovor zachycuje proměny a vývoj humanitární pomoci z různých životních perspektiv Šimona Pánka. Kniha reflektuje nejen jeho vůdčí postavení mezi studenty během roku 1989, ale především jeho opakované návraty k politice, které dosud nikdy neskončily kandidaturou na politickou funkci.

Brož., 212 s., 299 Kč

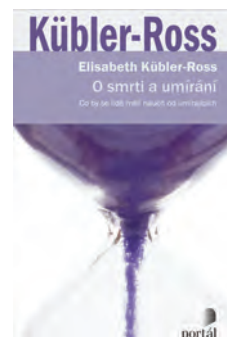

Elisabeth Kübler-Ross

O smrti a umírání

Kniha je jednou z nejslavnějších psychologických studií konce 20. století, již bylo odtabuizováno téma smrti. Autorka v ní představila svůj slavný pětistupňový model vyrovnávání se smrtí, který zahrnuje popírání, zlost, smlouvání, depresi a akceptaci. Kniha, v níž autorka k umírajícím zaujímá partnerský přístup, může být etickým manuálem zdravotníkům.

Brož., 320 s., 449 Kč

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín

tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové,

tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Pier Giordano Cabra

Blahoslavení, kdo vychovávají

Blahoslavenství jsou srdcem Ježíšova Horského kázání, ale i jedním z ústředních bodů veškerého Jeho učení. Pier Giordano Cabra zkoumá jejich konkrétní význam v oblasti výchovy.

Brož., 120 s., 179 Kč

Vojtěch Kodet

Novéna k Ježíši Kristu, Tváři Božího milosrdenství

Novéna vychází k Roku milosrdenství, vyhlášenému papežem Františkem, který začíná 8. prosince 2015.

Brož., 43 s., 49 Kč

Svatý Augustin

Vyznání

Vyznání patří vedle Bible a Následování Krista ke stálícím na pomyslném nebi duchovní literatury. Předkládáme nový překlad díla pro čtenáře 21. století.

Váz., 444 s., 590 Kč

Vojtěch Kodet

Adventní obnova

Záznam pořadu pro vysílání TV Noe v roce 2015.

MP3, CD, 3 hod. 22 min., 119 Kč

Milí čtenáři,

po svátku Krista Krále vstupujeme do nového liturgického roku. Kristus Král nás zve do nového roku symbolicky branou milosrdenství.

Otevřením brány milosrdenství a jejím projitím nás má uschopnit k životu milosrdenství. Tak jako svátost smíření je cestou ke konání skutků pokání, odpuštění, milosrdenství. Pomoci uzdravovat rány na těle i duši bližních, tak jako Zacheus, když s radostí slibuje rozdat polovinu majetku chudým a čtyřnásobnou náhradu ublíženým, slyší Ježíšova slova: „dnes přišla do tohoto domu spása.“

Otevření brány je výzva Kristova k vyjití naproti hříšníkům s lékem lásky odpuštění. Takto Ježíš jde k Janu Křtiteli v zástupu hříšníků pro křest vodou Jordánu, aby byl s nimi, aby byl jedním z nás. Takto jde do konfliktů se zákonem lidské spravedlnosti, aby do něj vložil uzdravující rozměr milosrdného odpuštění, které zachraňuje. „Ani já tě neodsoudím, jdi a už nehřeš.“

V jeho příbězích se objevuje obraz Otce, který nepochopitelně a nespravedlivě otvírá svoji náruč vracejícím se synům, aby jim ukázal, že nejdůležitější nejsou věci, moc, postavení, ale vztah. – „Mám tě rád.“ – Od něj se odvíjí všechno ostatní.

Po stvoření vše stvořené postupně dozrává ke kráse a dokonalosti tvůrce, i jeho živý obraz. Člověk dozrává na své cestě životem k naplnění poslání svého stvoření. Od: „I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, jako muže a ženu ho stvořil. ...“ k „Jediné přikázání Vám dávám, milujte se navzájem jako jsem já miloval Vás.“

V minulém roce před vánocemi uskutečnilo biskupské gymnázium krásnou akci na podporu syrských křesťanů

s heslem „Jsem Jusůf tvůj bratr.“ Věta, ve které se Josef Egyptský dává poznat svým bratrům, když jim dává obilí k přežití. A to ho přece chtěli zabít a prodali ho do otroctví! Ano, to je biblický pohled Boží. To je pohled, který nám nabízí Kristus Král, když projdeme branou milosrdenství. Branou smíření, které uzdravuje, branou, kterou nezastaví ani smrt, branou uvedení do ráje, do Jeho království.

Mám tu čest být členem týmu vedení Charity, profesionální organizace, kterou biskup založil ke konání skutků milosrdenství a lásky v pomoci potřebným. Mým úkolem je vést a vysvětlovat všem, kteří s námi pracují a konají konkrétní skutky pomoci, aby k odbornosti a profesionalitě činů pochopili a přijali i náš důvod „proč“ to děláme. Proč těmto a právě takto. Bez výčitek, bez moralizování, způsobem milosrdného samaritána a vírou poznání Josefa Egyptského – Jsem Josef tvůj bratr.

Je to velký boj o proměnu našeho kupeckého vnímání života s účetními kolonkami – má dáti – dal. Já tě budu mít rád, když ty mě budeš mít rád. Já ti pomůžu, když ty mně pomůžeš. Přes bludiště předpisů, standardů, dělení cílových skupin se probíjíme k člověku samotnému. Nesmíme být soudci, hodnotícími zda si pomoc zaslouží či nikoli. Jsme nástroji církve, který je určen k tomu, aby konal. Jsem hrdý na to, že církev tento nástroj má a já mohu být jeho součástí.

Církev ústy biskupa zve i každého osobně vstoupit branou milosrdenství a zapojit se do projektů pomoci bližním všude tam, kde je potřeba. Kněží jsou připraveni udělovat svátost smíření a podávat Tělo Páně – pokrm na cestu uzdravení pohledu mého srdce, abychom viděli správně. „Jsem Josef, Tvůj bratr a mám Tě rád.“

Přeji všem požehnaný Rok milosrdenství.

Mons. Josef Suchár

Obsah

Rozhovor: S rodinami navazujeme vztah. Díky společným prožitkům ... 4

Téma: Zpytující i nadělující. Takový je Advent... 8

Reportáž: Koclířovské koláče a cukroví, domácnost vám provoní... 12

Svatý rok milosrdenství: Papež František: Bůh se nikdy neunaví odpouštět... 17

Bertík: Advent s Bertíkem... 26

Měsíčník královéhradecké diecéze. Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. **Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení (redakce), Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz, www.bihk.cz/ikd. **Členové redakce:** Mgr. Lukáš Peška (šéfredaktor, tel.: 603 888 281), Helena Tauchmanová, Eva Zálešáková (externí redaktorka), Tomáš Kubelka (fotograf). **Sazba:** Lukáš Peška. **Tisk:** Typo Studio Jiří Bittner Hradec Králové. **Cena:** 25 Kč. **Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Při zaplacení předplatného do konce roku 2015 získáte 50% slevu na Diecézní betlém. Uzávěrka příštího čísla: 10. prosince 2015. Foto na titulní straně: Tomáš Kubelka**

S rodinami navazujeme vztah. Díky společným prožitkům

Vánoční svátky jistě každý z nás nejraději prožívá mezi svými blízkými, v kruhu rodiny. Žijí mezi námi ale i lidé, kteří o tuto možnost přišli, protože je opustil životní partner a nemají nikoho, ke komu by se uchýlili. Zvláště silné osamocení cítí lidé, kteří o svého životního partnera přišli nedávno. Právě jim je určena duchovní pomoc, kterou pozůstalým poskytuje **Domácí hospic Duha**. Sídlí v areálu nemocnice v Hořicích v Podkrkonoší.

V čem spočívá péče o pozůstalé?

Jana Sieberová: Doprovázíme nejen nemocného člověka posledním úsekem jeho života, ale také celou jeho rodinu. Asi po prvních deseti doprovozených rodinách jsem zřetelně vnímala, že je třeba, aby přišel někdo, kdo se rodinám a rodinným příslušníkům bude věnovat na plno. Tato péče není až tak běžná v České republice. I k nám doléhají osudy lidí, kterým někdo zesnul náhle při dopravní nehodě nebo v nemocnici a ta péče jim není poskytována. I oni se na nás mohou obrátit a my jim pomůžeme vrátit se do normálního života.

Je tato péče produktem domácích hospiců nebo ji poskytují i jiné subjekty?

Jana Sieberová: Určitě ji poskytují i jiné subjekty, ale vím, že v našem Královéhradeckém kraji takových subjektů mnoho není. Dlouhých dvacet pět let jsem pracovala v nemocnici a se smrtí jsem se setkávala. Nevím o tom, že by existovala při nemocnicích péče o pozůstalé.

Vy jste vytvořili speciální tým, který se stará o pozůstalé...

Jana Sieberová: Celou problematiku uchopila naše sociální pracovnice Magda Kolátorová, která přišla po dvou

letech činnosti Duhy, aby se věnovala pozůstalým lidem. Aby navázala vztah, vchází s námi do procesu doprovázení.

Magda Kolátorová: Setkáváme se s rodinou již v průběhu onemocnění jejich nejbližšího. Je to právě z důvodu, abychom si vytvořili vazbu, abychom pak měli společně o čem hovořit. Oním týmem, na který jste se ptali, jsme všichni. Takže když po úmrtí nemocného přijíždíme do rodiny, často jezdíme ve dvou. Bývá přítomna i sestra, která nemocného doprovázela právě proto, že máme společné zážitky a cesta byla společná. Snažíme se obsáhnout člověka celého, ať už je to psychologická, sociální nebo duchovní péče a s tou nám podle potřeby pomáhá další člen týmu P. Pavel Rousek, který je našim hospicovým kaplanem.

P. Pavel Rousek: Myslím, že doprovázení vyplynulo z potřeby lidí a jejich přesvědčení, že se dostatečně nerozloučili se zemřelými, neměli čas nebo to neumí. Dříve se lidé, podle mého názoru, dostatečně rozloučili. Zemřelý byl doma, kde se vyzdobila místnost, do níž se lidé přišli rozloučit, zemřelý zůstal doma několik dní až do pohřbu. Celá rodina tak měla možnost se rozloučit, modlit se a pak byl pohřeb, průvod z domu, mše svatá,

„Společnost potřebuje lidi, kteří nerezignují na službu, na lásku a na péči.“

průvod na hřbitov a rozloučení bylo dostatečné. Toto my jsme zkrátili, a tak to chybí.

Nesnaží se dnešní člověk v materiální době vytěsnit smrt ze svého života?

P. Pavel Rousek: Určitě. To jsme už zakousili, společnost, která vytěsnila ze života všechno možné. Víru, bolest, nemoc a smrt.

Jana Sieberová: Z té porevoluční doby mám osobní zážitek, kdy jsme doprovázeli babičku, která měla onkologické onemocnění. U ní jsme rozhodli, že chemoterapie pro ni bude zátěží, protože jí bylo více než osmdesát let. Vzala jsem si ji k sobě do paneláku a po nějaké době jsem ji přesunula do rodiny a doprovázeli jsme ji celých devět měsíců. A právě

při tom odchodu jsem zaznamenala velké loučení celé rodiny v domě, kde babička celý život žila. Bylo to přesně tak, jak popsal otec Pavel. Později jsem poznala, že naše společnost skutečně na loučení nastavená není.

Máme rozbité vztahy. Stává se, že truchlí jeden člověk, který nemá se svými příbuznými dobré vztahy a byl i v doprovodu sám, a my jsme nahrazovali rodinu, lásku. Nechceme toho člověka opustit. Býváme svědky dlouhého truchlení, zvláště u mužů, kteří žili třeba padesát let se svými ženami a nikoho nemají. Říkáme jim chroničtí pozůstali, protože k nám chodí několik let a jsou s námi spojeni. Právě my jsme s nimi prožili vrchol života, to nejdůležitější. Co je víc na světě? Narození nového života a odchod z tohoto světa. Čili je neopouštíme, jsme s nimi a oni to většinou přijímají.

Skutečně dostatečné rozloučení usnadní pozůstalým jejich další život a zmírní smutek a bolest?

P. Pavel Rousek: Určitě. Člověk potřebuje na rozloučení nějakou dobu. Má-li jí dostatek, rozloučí se a život mu pokračuje dál. Samozřejmě pak s láskou na zemřelého myslíme, chodíme na hřbitov. ale ten vztah není nijak patologický. Je dobrý, je ve víře.

Jana Sieberová: Každý, kdo chce zemřít v domácím prostředí by měl mít tu možnost. Že se tak děje, uzdravuje vztahy, nevyvolává patologie v truchlení po odchodu nejbližšího.

Nevstupujete při péči o pozůstalé z psychologického hlediska na tenký led?

Jana Sieberová: Všechno v hospici se týká vztahů. Onkologické onemocnění a důsledky zdravotního stavu umíme vyřešit, ale při vstupu do vztahových záležitostí opravdu vstupujeme na tenký led. Při prvním

tak zvané pozůstalostní návštěvě navštívíme rodinu a vnímáme, jak se pozůstalý chová. Jestli spí a nejví známky vyčerpanosti, zda neužívá v nadměrné míře alkohol, zda ho nekombinuje s tisíci léky. A věřte, že i takto bolestivé věci nacházíme. Pak musíme včas upozornit psychiatra nebo psychologa a zajistit další odbornou péči, ale neopustit pozůstalého. Dáváme mu najevo, že je pro nás důležitý a že se na nás může kdykoli obrátit.

Vám odešel kdo z blízkých?

Jiří Bareš: V březnu letošního roku mi odešla manželka. Trpěla rakovinou. Bylo jí padesát šest let, já jsem o rok starší a v manželství jsme žili dvaatřicet let.

V čem Vám nejvíce pomohl hospicový tým?

Jiří Bareš: Hospic Duha pomohl nejen mě, ale i mým dcerám a synovi. Nejprve nám sestry pomáhaly s péčí o manželku. Stávalo se, že k nám dojížděli i dvakrát za noc a musím říci, že pokaždé přijely ochotné, s úsměvem a udělaly pro nás opravdu maximum. Po smrti mé ženy pak spočívala pomoc hospicu v tom, že jednou měsíčně se konala setkání. Začínala mši svatou a po ní přišla na řadu rozprava mezi pozůstalými či povídání s pracovníci hospicu. Kdykoli mi čas dovolí, rád sem přijedu, protože se tady cítím jako mezi svými. Setkání jsou pro mě duchovní útěchou.

Jana Sieberová: Je zajímavé, že pozůstalí zažijí lásku. To je důležitý moment a oni pak cítí potřebu se s námi scházet. Rozhodli jsme se, že setkání budeme dělat každý měsíc. Přijdou na něj lidé, kteří žijí s Bohem, lidé hledající, zarytí ateisté, lidé z jiných církví, ale všichni sem přichází jako domů, jako do rodiny.

Poskytujete péči i jiným pozůstalým než těm, o jejichž blízké jste se starali?

Jana Sieberová: Máme sociální poradnu, která slouží i jiným pozůstalým, kteří se o naši službu dozvědí od svých přátel, v nemocnici, na sociálních odborech měst a mohou ji využít také. Jsme připraveni jim pomoci. Můžeme nabídnout i ambulantní nebo terénní formu služby.

Pokud člověk, který potřebuje vaši pomoc není katolík, je to problém?

P. Pavel Rousek: Vymysleli jsme termín, že děláme doprovázení nesvátočné. Zdravotní sestry přichází sloužit a chtějí přinést do rodin vzájemnou lásku. Já je podporuji modlitbou, sloužím za nemocné mše svaté a vnímám, že během doprovázení se lidé usmíří a odcházejí ve vzájemné lásce, a my věříme, že jdou do nebe,

Domáci hospic Duha

Domáci hospic Duha o.p.s. Hořice je nelůžkové zdravotně sociální zařízení, které poskytuje hospicovou péči a odborné sociální poradenství nejen nemocným v terminálním stadiu onkologického onemocnění, ale také jejich rodinám, pozůstalým a lidem, kteří o tyto nemocné lidi pečují. Hospic dále provozuje půjčovnu pomůcek a zajišťuje program dobrovolnické služby. Péče, kterou zajišťuje tým skládající se ze zdravotní sestry, ošetrovatelky, sociální pracovníce, kaplana a dobrovolníků, je poskytována formou ambulantní (v kanceláři poradny) nebo terénní (pro uživatele do vzdálenosti 30 km od sídla služby).

Více na www.hospis-horice.cz.

protože zemřeli v lásce. Katolíci pak přijmou svátost nemocných je bonus.

Jana Sieberová: Devadesát procent našich klientů nežije s Bohem a když jim hned na začátku nabídneme duchovní pomoc, odmítají ji. Ale duše člověka se na první místo dostane velmi brzy. My dobře ošetříme rovinu fyzického těla, pracujeme s psychikou, snažíme se řešit sociální situaci a když tyto tři roviny poréšíme, najednou vejde do popředí duše. Člověk začne bilancovat svůj život a začne se zajímat o svoji duši. Ale ještě než se tak stane, tak my už toho člověka vkládáme do Božích rukou.

Modlíte se za něho?

Jana Sieberová: Ano, vytvořili jsme řetězec lidí, kteří znají jen křestní jména potřebných, nemají o nich jiné informace, ale modlí se za ně. Věříme, že jim Ježíš odpustí a vezme je k sobě.

Péče o pozůstalé má vlastně i evangelizační aspekt...

Jana Sieberová: Nenásilnou formou zasahujeme naši společnost. Uděláme si čas na každého, kdo potřebuje naši pomoc, lidé se vypláčou, popovídají si a uleví se jim, což je k nezaplacení.

P. Pavel Rousek: Vytváří se tady množina lidí, kteří po zkušenostech

s naší pomocí nikdy nezvednou ruku pro eutanázii. To už je přesah do společnosti a to se mi na tom líbí, protože společnost zasahuje zkušenost. O ní se nediskutuje. Společnost potřebuje lidi, kteří nerezignují na službu, na lásku, na péči. A to lidé z hospicu dělají.

Jiří Bareš: Jsem vděčný sestřám z hospicu, že díky nim jsem mohl mít manželku doma. Odešla mi v náručí, když jsme u ní byli shromážděni a její duše ji v klidu opustila. To je pro mě nejdůležitější, že neumírala v nemocnici za nějakou plentou.✱

Martin Weisbauer, Lukáš Peška

Zaměstnanci Domácího hospicu Duha při setkání s kardinálem Miloslavem Vlkem. Foto: archiv hospicu

Zpytující i nadělující. Takový je Advent

Začíná prosinec a s ním přichází Advent, začátek nového církevního roku a zároveň přípravné období před vánočními svátky. Advent je s Vánocemi sice úzce spjat, má však vlastní význam a tradici, vlastní **zvyky a obyčeje**. V jakém jiném období potkáte v ulicích během několika dní řadu maskovaných postav? Advent má také vlastní zpěvy, od nichž se název přenesl i na samotné mše k uctění Panny Marie. Jsou jimi **roráty**.

Advent, to je doba vnitřního usebrání a očekávání dvojího příchodu Krista. Je to doba světla. Čím více se blíží vánoční svátky, oslava narození našeho Spasitele, tím světla přibývá. Vždyť každou adventní neděli zapalujeme na adventním věnci další a další svíci, až nám záře všech čtyř svící prosvětlí domovy. Pouhé světlo svící také provází ranní votivní mše k Panně Marii, známé jako roráty. Z povahy adventního období také vyplývá, že ho prožíváme v tichosti, nebo se o to alespoň v dnešní hektické a příliš hlučné době snažíme. Pokání, hodnocení toho, co jsme udělali dobře či špatně, je také neodmyslitelnou součástí očekávání příchodu Ježíše Krista.

Posledně zmíněná součást adventní doby se odráží i ve zvycích a tradicích, které Adventu vtiskla lidová kultura. Vždyť o čem jiném je například mikulášská obchůzka než o hodnocení skutků.

Lidová tradice nabízí v tomto ohledu v adventním období hned tři zajímavé zvyky. Váží se ke svátku svaté Barbory, svatého Mikuláše a svaté Lucie. V mnoha městech a obcích se v poslední době znovu objevují.

Barborky nabádají k modlitbě

Podle kalendáře slaví v prosinci jako první svátek svatá Barbora. Patronce horníků, dělostřelců, ale i ochránkyní dětí patří v kalendáři 4. prosinec. V tento den můžete v ulicích potkat Barborky, které konají „potřebné“ věci na konci roku. Zahalené dívky nosí košíček a hodným dětem nadělují jablíčka a voláním „Mulisi, mulisi“ („Modli se!“) nabádají k modlitbě. V novějším pojetí jsou Barborky známé jako děvčata přinášející větvičky třešní nebo višní. Práví vám, že když si je doma vložíte do vázy s vodou, tak vám do Vánoc doma v teple pěkně rozkvetou. Pokud vás Barborky navštíví, všimněte si bílé barvy. Je barvou očisty, potažmo očisty duchovní. Markantní je pak užití bílé barvy u Lucek na svátek svaté Lucie. K nim se ale ještě dostaneme.

Uctíváný pro dobrotu

Dva dny po svátku svaté Barbory slaví svátek svatý Mikuláš, tedy 6. prosince. Ve výčtu adventních postav je Mikuláš jedinou reálnou postavou. Svatý Mikuláš byl totiž biskupem raně křesťanské církve a pro svou dobrotu jej oslavují dodnes po celém světě.

Advent snoubí v duchovním životě i v lidové tradici očistu, pokání, hodnocení skutků a pochvalu i potrestání.

Při mikulášské obchůzce v předvečer světcova svátku ho jako další symbol dobra doprovází postava anděla. Mikuláš, majestátná postava, vystupuje jako světec, který moc dobře ví, jak se dítě v průběhu roku chovalo. Sice občas pokárá, ale hlavně pochválí. V každém případě naděluje všem dětem. Je symbolem dobroty, je ochráncem a vzbuzuje obdiv a úctu.

Metlička a kosinka

Po svatém Mikuláši čas pomaličku plyne 13. prosinci, kdy v kalendáři najdeme svátek svaté Lucie, panny a mučednice.

Mikuláš a anděl patří mezi tradiční adventní postavy, jejichž obchůzkám nezabránil ani totalitní komunistický režim. Foto: Tomáš Kubelka

Oslava svaté Lucie je nejen u nás, ale v řadě zemí spojena s lidovými zvyky, jako například v Itálii, Maďarsku, balkánských zemích nebo ve Švédsku, kde bývá představována s věncem s hořícími svícemi na hlavě. Ostatně jméno Lucie je odvozeno od latinského slova lux, což znamená světlo. Je ctěna jako ochránkyně nevidomých a také nemocných dětí. Jako svou nebeskou patronku ji také uctívají tkalci, švadleny, zemědělci, skláři i lidé vykonávající jiná povolání.

V předvečer svátku svaté Lucie chodí kolem domů Lucky. Opět bíle oděné i dnes můžeme vídat s metlou nebo kosinkou, aby vymetly domácnosti. Děti, které se umí pomodlit, obdarovávají.

Třináctým prosincem, na svatou Lucii, čas adventních obchůzek končí. Následující dny už patří přípravě na vánoční svátky, stejně jako druhá

polovina Adventu. Pro narození Ježíška, nejvzácnější návštěvu, už musí být připravena a očištěna jak duše člověka, tak i domácnost.

Roráty. Zpěvy i mše

Advent není specifický jen tradičními lidovými obchůzkami. I v oblasti liturgie a liturgické hudby má své zvláštnosti. Rozhodně jimi jsou roráty, které se do života naší církve opět postupně vracejí.

Obsah rorátů výstižně vyjadřuje smysl adventního období, které se nese ve znamení očekávání dvojího příchodu Krista na svět. Rorate coeli desuper et nubes pluant justum (Rosu dejte nebesa shůry a oblakové spravedlivého deště), tak zní slova z knihy proroka Izaiáše, symbolizující očekávání příchodu Spasitele. Ta se stala vstupní antifonou adventní

neděle. Současné jsou i refrémem čtyřsloké adventní písně. Každou neděli se při zpěvu přidává jedna sloka, a tak, jak se postupně rozsvěcují svíce na adventním věnci, přibývá i zpěvu a příchod Spasitele se blíží. Začátek písně také dal adventním zpěvům název roráty či roramina.

Biblické texty jsou základ

Roráty jsou sestavené podle biblických textů, převážně prorockých a jejich vývoj v českých zemích trval dosti dlouho. Od začátku jsou ale spojeny s úctou k bohorodičce Panně Marii. Již Karel IV. spolu s Arnoštem z Pardubic založili tradici celoročního sloužení ranních votivních mší k Panně Marii. Za tím účelem vznikaly zvláštní mešní formuláře a ten adventní začínal právě již zmíněným veršem z proroka Izaiáše. Písně se však zpívaly pouze latinsky.

Barborky patří mezi první vlaštovky Adventu. Potkat je můžete třeba v Holicích. Foto: Tomáš Kubelka

Vrk (můžete číst i Frk) Ládi Holoubka

České rorátní zpěvy mají své kořeny až v českém chorálu zavedeném v první polovině 15. století. Postupně byl při zpěvu chorál prokládán českými písněmi. K ustálení výběru písní dochází ale až v polovině 16. století. Vznikl tak jedinečný útvar, kdy chorální úseky navozují myšlenku, která je dále rozvíjena písněmi. Z praktických důvodů pak byly v graduálech nebo speciálních knihách, tzv. rorátnících, zaznamenávány již ucelené sestavy chorálů a písní. Chorály pak vždy zpívala literátská bratrstva, při zpěvu písní se z paměti připojoval i lid.

Snaha o obnovu

Když však císař Josef II. v roce 1783 literátská bratrstva zrušil, začal zpěv rorátů upadat a zničeny byly i četné rorátníky. O obnovu staré tradice se roku 1823 pokusil Jan František Pospíšil, který v Hradci Králové v úplnosti vydal Roráte neboli veselé a radostné zpěvy adventní o vtělení Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista v přechistý život Marie Panny. Snahy o obnovení tradice rorátních zpěvů pak pokračovaly po celé devatenácté a v začátku dvacátého století, ale většinou vedly k deformacím původních textů a melodií.

Souhrnnějšího vydání se dočkaly až v roce 1930, kdy je objevitel krás staročeských rorátů Dobroslav Orel vzkřísil a zařadil do nového Českého kancionálu. I on však provedl některé změny a roráty značně zkrátil. Orel sestavil sedm kompletů pro každý den v týdnu a rorátní písně rozdělil tak, že se zpívaly i při běžných bohoslužbách. Částečně se roráty objevují i v současném Jednotném kancionálu.

Roráty nemají nikde ve světě obdoby. Jsou skutečným pokladem české církevní tradice a stále leží zapomenuty ve starých graduálech a rorátnících. Po hudební stránce patří k nejkrásnějším výtvorům duchovní písně. *

Lukáš Peška

Koclířovské koláče a cukroví, domácnost vám provoní

Většinu posledního měsíce kalendářního roku prožíváme adventní období, v němž se připravujeme na vánoční svátky. Rozjímáme nad příchodem Krista na konci věků a od neděle Gaudete pak nad jeho narozením. A chcete-li, uklízíme. Po duchovní stránce především ve své duši, rovnáme si vztahy s blízkými, snažíme se napravovat naše špatné skutky. Současně ale uklízíme i ve svých domovech, které pak těsně před Vánocemi provoníme pečením cukroví. Nechme si tedy domácnost provonět také dobrotami z **klášterní cukrárny v Koclířově**. Poutníci, kteří do Koclířova jezdí, vědí, že to stojí za to.

Koclířovská klášterní cukrárna, toť pojem mezi poutníky i běžnými návštěvníky, kteří v průběhu roku zavítají do centra Českomoravské Fatimy. Pojem, jehož obsah je ryze gastronomický. Milovníci zákusků či koláčků si zde vsutku přijdou na své.

Své chuťové pohárky jsem poprvé polaskal znamenitými produkty jmenované curkrány před několika lety, když se můj tatínek vrátil z jednoho Fatimského dne. Jako pozornost z pouti přivezl naší rodině krabici plnou laskomin. Doslova mne uchvátil koclířovský jablečný závin. A když jsem se po čase dověděl, že v Koclířově pečou i vánočky a vánoční cukroví, rozhodl jsem se cukrárnu navštívit osobně. A kdy jindy než v čase blízkém vánočním svátkům.

Hurá na výlet

Na výlet do Koclířova jsem se těšil. Proč bych zapíral. Již jako malý chlapec jsem si zamiloval maminčiny domácí buchty, dortíky i cukroví. Zkrátka, na sladké jsem mlsoun a s tím se asi už nedá nic dělat. Navíc vše srovnávám s maminčinými chutěmi, takže jen málokterá sladkost v maminčině konkurenci ob stojí. Ale koclířovské

cukrárně jsem věřil hned od zmíněné první ochutnávky štrúdlu. Přestože mi počasí na cestu do Koclířova nabídlo jen sychravě nevlídné počasí, navíc provázené silným protivětrém, moji radost a těšení nezakalilo.

Konečně jsem na místě. Prohlédl jsem si malebný areál, chvilku pobyl v kostele sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské a teprve po „duchovní ochutnávce“ jsem zamířil do cukrárny.

Copak je to Oblížprst?

Cink, cink, čink, uvítal mne malý zvoneček nade dveřmi. Prochladlé líce mi rázem prohrálo příjemné teplo. Vůně, která osvěžila chřípí mého nosu, se nedá slovy popsat. Byla sladce kořeněná, líbezná a doslova omamná. „Pěkně vás vítám a posaďte se u nás,“ přivítala mě Lenka Palkovičová a hned mi nabídla teplý nápoj. S díky jsem přijal, zahřál se a hned jsem se pídil, jaké všemožné laskominy v klášterní cukrárně vyrábějí. „Lidé mají rádi především naše koláče, které voní po celém domě. Pečeme je s tvarohem, mákem, jablky, povidly, ale nejžádanější jsou s ořechy. Neskromně prozradím, že naše koláče jsou nešizené a přidáváme do nich smetanu. Dále vyrábíme

„Těsto si na veškeré dobroty vyrábíme sami. Zásadou naší cukrárny jsou totiž nešizené recepty.“

klasické zákusky, které lidé znají běžně z cukráren,“ popsala v kostce základní sortiment Lenka Palkovičová.

Můj zrak se při Lenčině povídání doslova přilepil k vitrině plné pochoutek všemožných tvarů a barev. Když jsem si pak prolistoval kompletní nabídku zákusků, nestačil jsem se divit, neboť čítala několik desítek položek. A ty názvy. Považte, například Oblížprst. Tajně jsem si mlaskl, polkl na prázdno a hned se na Lenku Palkovičovou obrátil s dotazem, jaký že to zákusek se honosí tímto neodolatelným názvem? Vězte tedy, že Oblížprst je ořechový korpus, plněný buď čokoládovým, kávovým nebo bílým pudinkovým krémem. Nahoře najdete bílkový sníh a celý zákusek je ještě

Volba, jaký zákusek ochutnat je pokaždé těžká. U jednoho to většinou neskončí. Ale nevadí, chutnají totiž skvěle. Foto: Lukáš Peška

posypán ořechy. Lenka Palkovičová si recept na Oblížprst přivezla z jedné svatby na Slovensku.

Jablečný závin? Tradiční delikatesa

Při debatě nad recepty koclířovské cukrárny jsem ale nemohl opomenout jedinečný jablečný závin. Vždyť právě koclířovský štrúdl patří k mým oblíbeným pochoutkám. A představte si to štěstí. Chvilí před mým příchodem vytáhla Lenka jeden čerstvě upečený z trouby. Nalijme si čistého vína. Kdo z nás by odolal...

„V našem sadě se každý rok urodí hodně jableček, a tak štrúdl pečeme tradičně na všechny akce. Opravdu nesmí chybět na žádné, ať už to jsou první soboty v měsíci či víkendy. Těsto si na něj vyrábíme sami. To je zásada naší cukrárny, nešidit recepty,“ vysvětlila mi Lenka Palkovičová.

Koláče jako kolo od vozu

Současně s jablečným závinem pekli v koclířovské klášterní cukrárně také koláče. A jako správného reportéra

lačného vůní a chutí mě napadlo nahlédnout přímo do „cukrárenské kuchyně“. Lenka Palkovičová mi přání bez okolků splnila a přede mnou se za malou chvíli otevřely dveře do zákulisí cukrárny. Pod okny nalevo stály stoly s vály, v pravém rohu si majestátně odfukovala pec s několika troubami, uprostřed pak na regálech čekaly na své úkoly mísy a misky, hnětače a další cukrářské nářadí a náčiní.

Ve chvíli, kdy jsme do kuchyně vstoupili právě dvě cukrářky zpracovávaly nakynuté těsto z velké díže. „Je ze šesti kilo mouky a holky ho budou vážit po pěti dekách. Každé těsto zvážíme, aby koláče byly stejné. Z jednoho kila uděláme tak pětadvacet koláčů. Těsto si dáme na vál, potřeme vajíčkem a dáme na něj jednotlivé náplně. Vidíme tady ovoce, černý rybíz, rozvařenou meruňku s broskví, na další druh přijdou povidla dochucená badyánem a smíchaná s rozpečenými jablky. Nakonec koláče posypeme sypankou. Snažíme se péci různé druhy, aby byla chuťová variabilita a aby si

pochutnali všichni,“ vysvětluje Lenka Palkovičová.

Zajímá vás, kolik koláčů se vejde na jeden plech? Pak vězte, že dvacet koláčů, když jsou s mákem nebo ořechy. Pokud je koláč s tvarohem, tak se jich vejde jen dvanáct. Jsou totiž velké jako kolo od vozu. Nakonec nezbyvá, než plechy s koláči hladce vsunout do vyhřáté trouby. Minuty utíkají a koláčky zlátnou. Podíváme se na ně, co říkáte...to je vůně, a tak krása. Po patnácti minutách jsou koláče upečené a nám nezbyvá, než popřát dobrou chuť. Koláče jsou úžasné. Skoro jako od maminky.

Cukroví pro každého

Cestou domů rozvažují, kolik poutníků, jejich rodinných příslušníků či náhodných návštěvníků již laskominy z koclířovské klášterní cukrárny ochutnalo. Jistě nespočet. A když cukrářky upečou vánočky a vánoční cukroví, putuje dokonce na arcibiskupskou či biskupskou vánoční tabuli. *

Lukáš Peška

NEK 2015 pod křídly Útvaru zvláštních služeb

Bez nenápadných mužů v černém se neobejde žádná větší akce. Patří k pořadatelské službě a zajišťují bezpečnost. Foto: Libor Havlík, jr.

Národní eucharistický kongres, první v novodobých dějinách naší církve, je minulostí. Vyvrcholil v sobotu 17. října 2015 bohoslužbou na brněnském Náměstí Svobody a následným eucharistickým průvodem. Setkání se zúčastnily tisíce věřících ze všech českých a moravských diecézí, i hosté ze zahraničí. Uspořádání a zajištění zdárného průběhu akce takového rozměru vyžaduje velké pracovní i osobní nasazení a samozřejmě i početný pořadatelský tým. Ohlédněme se tedy za kongresem ještě jednou a nahlédněme do pořadatelského zákulisí závěrečného setkání v Brně.

Pořadatelskou službu celého sobotního dne 17. října zajišťoval Útvar

zvláštních služeb, povolaný z královéhradecké diecéze. Útvar založil v roce 2001 tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka jako organizační složku, jejímž úkolem byla a je příprava a realizace různých církevních akcí – od příprav setkání církevních osobností, významných lidí politického či veřejného života, přes zabezpečení klasických pontifikálních bohoslužeb, diecézních setkání kněží či poutí. „V Útvaru zvláštních služeb působí několik desítek osob a aktivních záloh. Zpravidla zabezpečujeme liturgii, pořadatelskou, ochrannou a zdravotní službu. Při akcích většího významu zabezpečujeme také protokol,“ říká ředitel útvaru a biskupský ceremoniář v jedné osobě Michal Šafranko.

Možná si řeknete, proč byl do služby povolán právě královéhradecký Útvar zvláštních služeb, když se NEK konal v Brně? Důvod je jasný, vždyť jako delegáta pro eucharistické kongresy Česká biskupská konference zvolila královéhradeckého biskupa Jana Vokála.

Pomohli skauti i orlové

Při přípravě prvního Národního eucharistického kongresu realizační tým v čele s P. Pavlem Dokládalem oslovil Útvar zvláštních služeb pro zabezpečení liturgie a protokolu významných osob. „Ovšem jak šel čas, tak nás na koordinacích schůzkách

čekalo více a více úkolů včetně kompletní pořadatelské služby této velice významné akce. Vždyť se jí účastnili tisíce lidí ze všech diecézí naší republiky. Kromě zabezpečení liturgie a protokolu významných osob nám přibyla také osobní ochrana, zdravotní a požární zabezpečení, pořadatelská služba, která měla na starosti koordinaci a informování poutníků, uvádění do sektorů, hlídání koridoru a spolupráci s ostatními složkami,“ uvádí vrchní komisař útvaru Pavel Hubert Veverka a dodává, že nelze opomenout ani krizový štáb a složky Integrovaného záchranného systému, kterými jsou Policie České republiky, Zdravotní záchranná služba a Hasičský záchranný sbor. „Akci tak velkého rozsahu jsme ale nebyli schopni zvládnout sami. Proto jsme požádali o pomoc různé orelské a skautské oddíly a k pořadatelské službě se přihlásilo několik desítek členů z těchto organizací,“ vysvětluje Veverka.

Bez manuálu to nejde

K důstojnému a klidnému průběhu akce vznikl manuál opatření o několika desítkách stran. Obsahoval nasazení osob, spolupracující složky,

obecný plán a logistické zabezpečení, organizační strukturu, řešení krizových situací, podrobný popis úkolů rozdělený do úseků, mapy, ukázkou identifikátorů, různých povolení a podobně. Veškeré podrobnosti si členové pořadatelské služby ujasnili den před akcí a pak do nočních hodin probíhala rekognoskace prostor a nácvik liturgie.

Neznalost města? Problém

V pomyslný Den D zazvonil všem pořadatelům budík časně ráno. Po snídani se každý odebral na určené místo. „Já jsem byl zařazen do úseku koridor, kde jsem byl velitelem stanoviště. Velel jsem čtyřem skautům. Zajišťovali jsme, aby koridor zůstal prázdný pro případný zásah Integrovaného záchranného systému, do uzavřeného prostoru jsme pouštěli jen určené osoby, tedy pořadatele, osoby pro liturgické a technické zabezpečení, kněze, řeholní sestry, ministranty a krojované. Současně jsme informovali a navigovali poutníky, dohlíželi na bezpečnost zúčastněných osob a koordinovali činnost s ostatními složkami,“ popisuje náplň své práce Pavel Hubert Veverka, pro něhož byl NEK z profesního hlediska

jednou z nejnáročnějších akcí. Třeba už jen proto, že „zasahoval“ ve městě, jehož prostředí dopředu neznal. „Přesto to pro mě byla výzva. Navíc jsem mohl srovnávat, protože jsem se jako pořadatel podílel i na průběhu diecézního eucharistického kongresu, který se v roce 2002 konal v Hradci Králové,“ pokračuje Veverka.

Hodnocení vychází na jedničku

A jaký dojem si z Brna odvezl? „Troufám si říci, že jsme celý průběh kongresu zvládli na výbornou. Mám radost, že nedošlo k žádnému zádrhelu, incidentu, zdravotním problémům, vše vycházelo časově i dle připravovaného itineráře a hlavně se nám podařilo udržet koridor pro zásah záchranných složek a eucharistický průvod, což bylo velice důležité. Na druhou stranu jsem celý program nemohl plně prožít. Být ovšem na místě samém, pomoci této významné události a prožít společenství s ostatními poutníky pro mě bylo velice povzbuzující a dodalo mi sílu a vytrvalost do dalšího konání,“ svědčuje se Pavel Hubert Veverka, vrchní komisař Útvaru zvláštních služeb. *

Lukáš Peška

**Kalendář královéhradecké diecéze
na rok 2016**

2016: Církevní rok plný tradic

Vánoční sleva

**40,-
Kč**

Objednávejte na:
Redakce Adalberta
Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
Tel.: 495 063 422, e-mail: adalbert@bihk.cz

Papež František: Bůh se nikdy neunaví odpouštět

Letošní Advent s sebou přinese nejen tradičně začátek nového církevního roku, ale současně začne i **Svatý rok milosrdenství**. Vyhlásil ho papež František a v průběhu prosince se proto po celém křesťanském světě otevrou Svaté brány. Skrze Svatý rok milosrdenství chce papež František postavit do centra pozornosti milosrdenství Boha, který zve lidi k návratu k sobě.

Ve výroční den svého zvolení za nástupce sv. Petra, tedy 13. března letošního roku, vyhlásil papež František bulou *Misericordiae Vultus* v průběhu kající bohoslužby v rámci akce 24 hodin pro Pána slavení prvního Svatého roku svého pontifikátu – Svatý rok milosrdenství. Začne otevřením Svaté brány ve svatopetrské bazilice o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie 8. prosince 2015 a skončí 20. listopadu 2016.

„Svatý rok má udržovat živou touhu po umění zachytit tolik znamení něhy, již Bůh nabízí celému světu a především trpícím, osamoceným a opuštěným nebo těm, kdo nemají naději v odpuštění a necítí se být milováni Otcem,“ prohlásil během vyhlášení papež František. „Toto je čas milosrdenství. Je důležité, aby ho laičtí věřící prožívali a vnášeli do různých oblastí společnosti,“ pokračoval papež. Nový Svatý rok milosrdenství má tedy poukázat na otevřenou Boží náruč, jejímž svědkem má církev být.

Milosrdenství je téma papeži Františkovi zvláště blízké, neboť si za své biskupské a později papežské heslo zvolil větu *Miserando atque eligendo* (Pohleděl na něj s milosrdenstvím a vyvolil jej). V důrazu na Boží milosrdenství se pontifikát papeže Františka velmi podobá papežské

službě sv. Jana Pavla II. Právě on pro celou církev ustanovil svátek Božího milosrdenství.

Během následujícího církevního roku budou nedělní texty liturgického mezidobí brány z evangelia sv. Lukáše, jenž je nazýván Apoštolem milosrden-

ství. K jeho nejznámějším textům patří podobenství o ztracené ovci, o ztracené minci a o milosrdném otci.

Motto: Milosrdní jako Otec

Svatý rok milosrdenství má i své logo, jehož autorem je slovinský umělec Marko Ivan Rupnik SJ. Představuje teologický souhrn pojmu milosrdenství.

Grafika navazuje na fresky Dobrého pastýře z prvních staletí křesťanství a znázorňuje Ježíše, který bere na ramena ztraceného člověka. Pozadí loga tvořené modrými ovály různé barevné sytosti poukazují na pohyb, jímž Kristus vyvádí člověka z temnoty hříchu a smrti. Tmavě modrá barva může také připomínat neproniknutelnost Otcovy lásky. Vedle kresby se nachází motto Svatého roku Milosrdní jako Otec.

Motto využívá i refrén i hymnus Svatého roku milosrdenství, který je inspirovaný písněmi z Taizé. Jeho autorem je Paul Inwood. Čtyři sloky jsou obrácené k Bohu Otci, Synu, Duchu svatému a k jedinému Bohu.

Tři brány v naší diecézi

V královéhradecké diecézi začne Svatý rok milosrdenství otevřením Svaté brány **13. prosince v 15.00 hodin v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové**. Bránu otevře sídelní biskup Jan Vokál. Dalšími místy, kde budou pro zahájení Svatého roku milosrdenství v naší diecézi otevřeny Svaté brány, jsou poutní **kostel Panny Marie Pomocnice na Chlumku u Luže (1. ledna 2016 v 9.30 hodin)** a **klášterní kostel Narození Panny Marie v Želivě (1. ledna 2016 v 10.30 hodin)**. *

Lukáš Peška

Diecézní kněžský den

HRADEC KRÁLOVÉ – O svátku patrona diecéze papeže sv. Klementa I. se v Hradci Králové sešli kněží a jáhni, aby společně s oběma biskupy oslavili diecézní kněžský den. Sloužili mši svatou a vyslechli si přednášku o Božím milosrdenství. Večer pak biskup Jan Vokál otevřel po opravě kapli sv. Klimenta pod Bílou věží. (peš)

Výstava o kardinálu Harrachovi

JILEMNICE – V jilemnickém muzeu začala výstava Mezi Prahou, Vídní a Římem o kardinálu Arnoštu Vojtěchu Harrachovi, prvním primasu českém. Potrvá do konce února 2016. O kardinálu Arnoštu Vojtěchu Harrachovi se dnes mnoho neví. Byl švagrem Albrechta z Valdštejna a měl pověst mimořádně obratného diplomata. Šlo o osobnost evropského významu. Třikrát volil papeže a sám byl horkým kandidátem na papeže. Kardinál Harrach se zapsal i do dějin královéhradecké diecéze. Prosadil, aby v Litomyšli založil piaristický řád gymnázium, které funguje dodnes a za jeho působení vznikly dvě diecéze – litoměřická a právě královéhradecká. (peš)

Sborník o dějinách diecéze

HRADEC KRÁLOVÉ – U příležitosti 350 let královéhradecké diecéze se v loňském roce uskutečnila stejnojmenná konference, kterou uspořádal Diecézní teologický institut. Jako publikační výstup vyšel sborník příspěvků 350 let královéhradecké diecéze. Jednotliví autoři se zabývají tématy týkajícími se přímo dějin biskupství, ale též dějin institucí, u nichž bylo biskupství zřizovatelem či s nimiž úzce spolupracovalo. Pozornost je též věnována vybraným osobnostem královéhradecké diecéze. (peš)

Pražskému Jezulátku poutníci poděkovali za NEK

PRAHA – Poutníci nejen z královéhradecké diecéze putovali za Pražským Jezulátkem. Poděkovali tak za Národní eucharistický kongres. Prohlédli si pražské arcibiskupství, zazpívali litanie ve svatovítské katedrále a nakonec společně poděkovali malému Dítěti – Pražskému Jezulátku za dar kongresu při mši svaté a při slavnostním Te Deum. Tradice této poutní cesty k milostné sošce Pražského Jezulátka, jejíž účta je rozšířena po celém světě, vznikla díky výzvě kardinála Dominika Duky před deseti lety a královéhradecké Poutní centrum každý rok v listopadovém termínu připravuje cestu do Prahy. (hf)

V Malých Svatoňovicích začal jubilejní rok oslav

MALÉ SVATOŇOVICE – Malé Svatoňovice si připomněly tři sta let od vzniku poutní tradice. Mši svatou, kterou v kostele Sedmi radostí Panny Marie sloužil světicí biskup Josef Kajnek, začal jubilejní rok oslav. Slavnostní bohoslužbu zakončilo osobní uctění milostné sošky Panny Marie s tichou osobní prosbou nebo poděkováním. Jubilejní rok nabízí pestrý program. Podrobný program oslav zájemci najdou na webových stránkách www.msvatonovicekostel.cz.

Při příležitosti prožívání jubilejního roku udělil královéhradecký biskup Jan Vokál pro období od 1. listopadu 2015 do 28. září 2016 milost částečných odpustků pro farní a poutní kostel za dodržení těchto podmínek: návštěva kostela s modlitbou Otče náš a Věřím v Boha, přijetí svátosti smíření, přijetí svatého přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce. (peš)

Hradec Králové**KATEDRÁLA SVATÉHO DUCHA**

- 13. 12. v 15.00 – Otevření Svaté brány a zahájení Svatého roku milosrdenství, mši svatou celebruje biskup Jan Vokál
- 24. 12. v 00.00 – Liturgie Narození Páně (v noci)
- 25. 12. v 9.30 – Liturgie Narození Páně (ve dne)
- 31. 12. v 16.30 – Mše svatá (Te Deum)

SALAŠ

Každé úterý: 19.30 modlitební spolčo

Každou středu: 19.30 mše svatá a 20.30 program:

- 2. 12. – O smyslu Vánoc (přednáší P. Tomáš Petráček) a mikulášská
- 9. 12. – Život P. Josefa Toufara (přednáší Miloš Doležal)
- 16. 12. – Kající bohoslužba a vánoční posezení

Více informací na www.salas.hk, 603722640

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY

- 15. – 16. 12. – Adventní zájezd do Berlína (návštěva adventních trhů a zajímavých památek, přihlášky do 4. 12.)
www.dcskhk.cz, dcs@bihk.cz

Holice

- 19. 12. ve 14.00 – Předvánoční zastavení – živý betlém, dobročinná polévka, soutěže pro děti

Hrádek u Nechanic

- 28. 11. – 13. 12. – Vánoce na Hrádku u Nechanic soboty a neděle od 9.00 do 16.00
- 5. 12. v 18.30 a 20.00 – Muzika souboru Kvítek
- 12. 12. v 18.30 a 20.00 – Cimbálová muzika Soláň
www.hradekunechanic.cz

Němčice

- 9. 12., 23. 12. v 19.00 – Modlitby za mír ve světě a osvobození a uzdravení lidských srdcí kaple sv. Martina

Čihošť

- 12. 12. v 8.45 – Smírná pobožnost
kostel Nanebevzetí Panny Marie

Želiv

- 5. 12., 12. 12., 19. 12. v 18.00 – Advent s premonstráty
- 13. 12. v 17.00 – Adventní koncert legendy
- 23. – 28. 12. – Vánoce v klášteře
www.zeliv.eu

Deštné v Orlických horách**DCŽM VESMÍR**

- 4. – 6. 12. – Cetiletí (pro mladé od 20 let)
- 28. 12. – 1. 1. – Silvestr (pro mladé od 15 let)
vesmir.signaly.cz, dczm.vesmir@atlas.cz

Hoješín u Seče

- 6. 12., 3. 1. v 15.00 – Modlitba chval
- 4. 12. v 19.00 – První pátek
- 5. 12., 19. 12. v 17.00 – Spolčo pro teenagery
- 7. 12., 21. 12. v 18.00 – Večery o víře s Božím slovem
- 11. 12. v 19.00 – Filmový večer
- 20. 12. ve 14.00 – Pohádková neděle
- 10. 1. – Modlitba a služba aneb najdi svou životní cestu

Slatiňany

- 12. 12. v 9.30 – Modlitby za kněžská a řeholní povolání klášterní kaple

NET FOR GOD

- 1. 12. v 18.00 – Broumov
- 4. 12. ve 20.00 – Hlinsko
- 10. 12. v 19.30 – Hradec Králové, Pouchov
- 17. 12. ve 20.00 – Jablonné nad Orlicí
- 18. 12. ve 20.00 – Sezemice
- 18. 12. v 19.00 – Chrudim

Redakce měsíčníku Adalbert se omlouvá pořadatelům V. Královského bálu za mylné uvedení data konání v listopadovém čísle.

Liturgický kalendář

6. prosince – 2. neděle adventní

1. čtení: Bar 5,1-9, Žalm: Zl 126(125)
2. čtení: Flp 1,4-6.8-11, Evangelium: Lk 3,1-6

8. prosince – Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čtení: Gn 3,9-15.20, Žalm: Zl 98(97)
2. čtení: Ef 1,3-6.11-12, Evangelium: Lk 1,26-38

13. prosince – 3. neděle adventní

1. čtení: Sof 3,14-18a, Žalm: Iz 12
2. čtení: Flp 4,4-7, Evangelium: Lk 3,10-18

20. prosince – 4. neděle adventní

1. čtení: Mich 5,1-4a, Žalm: Zl 80(79)
2. čtení: Zd 10,5-10, Evangelium: Lk 1,39-45

25. prosince – Slavnost Narození Páně

1. čtení: Iz 9,1-3.5-6, Žalm: Zl 96
2. čtení: Tit 2,11-14, Evangelium: Lk 2,1-14

26. prosince – Svátek sv. Štěpána

1. čtení: Sk 6,8-10;7,54-60, Žalm: Zl 31(30)
- Evangelium: Mt 10,17-22

27. prosince – Svátek Svaté rodiny

1. čtení: Sir 3,3-7.14-17a, Žalm: Zl 128(127)
2. čtení: Kol 3,12-21, Evangelium: Lk 2,41-52

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný úmysl:

Abychom všichni zakoušeli milosrdenství našeho Boha, který se nikdy neunaví nám odpouštět.

Misijní úmysl:

Za rodiny, zejména za ty, které trpí, aby v Ježíšově narození nalezly znamení pevné naděje.

Národní úmysl:

Aby Bůh slávy, Otec našeho Pána Ježíše Krista, osvětlil naše srdce a my pochopili, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.

Osobní oznámení

JMENOVÁNÍ A USTANOVENÍ

- ThDr. **Mariusz Łuczyszyn** – kněz Královéhradecké diecéze, od 1. 11. 2015 farním vikářem v Římskokatolické farnosti – děkanství Nové Město nad Metují a farním vikářem excurrendo v Římskokatolické farnosti Bohuslavice nad Metují
- ThDr. **Pawel Nowatkowski** – farář Vamberk, od 2. 11. 2015 do 31. 10. 2019 sekretářem vikariátu Rychnov nad Kněžnou

VÝROČÍ NAROZENÍ

- 5. 12. – 35 let – Mgr. **Jan Barborka**, administrátor excurrendo v Bystrém v Orlických horách
- 19. 12. – 90 let – **Josef Mokřý**, farář v Ronově nad Doubravou
- 21. 12. – 95 let – Mons. **Karel Exner**, emeritní probošt Katedrální kapituly při chrámu Svatého Ducha v Hradci Králové, vypomáhá v duchovní správě v Nové Pace
- 23. 12. – 35 let – Mgr. **Josef Roušar**, administrátor v Dolní Čermné
- 31. 12. – 81 let – **Antonín Sokol**, kněz Apoštolského exarchátu Praha, vypomáhá v duchovní správě v Pardubicích

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

- 19. 12. – 45 let – **Josef Smola**, děkan v Heřmanově Městci

VÝROČÍ JÁHENSKÉHO SVĚCENÍ

- 8. 12. – 20 let – Mgr. Ing. **Josef Macháček**, trvalý jáhen, administrátor v Rudolticích

**OBLASTNÍ CHARITA HRADEC
KRÁLOVÉ VYHLAŠUJE
VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA POZICI
METODIK/METODIČKA
SOCIÁLNÍCH SLUŽEB.
VÍCE INFORMACÍ NA
WWW.CHARITAHK.CZ**

Přehled vánočních bohoslužeb na www.bihk.cz

Poděkování za podporu a dary na Misijní neděli 2015

„Víra bez skutků je mrtvá.“ (Jak 2, 26) Předposlední neděli v říjnu se slavila Misijní neděle. V tento den modliteb za misie, stejně tak jako po celém světě, i u nás většina kostelů ožila dětmi v kostýmech a barvami Papežských misijních děl (PMD). Velmi si vážíme lidí, kterým není lhostejný život druhých a pomáhají potřebným bez ohledu na jejich

barvu pleti, náboženské vyznání či národnost. Zejména vašim prostřednictvím ožívá naše víra a naše země je obohacena touto štědrostí. Děkuje všem farnostem, Misijním klubům i jednotlivcům a všem ostatním, kteří se podíleli na přípravách a průběhu oslav Misijní neděle. Děkuje za dary, bez ohledu na jejich formu. Děkuje za vaše společné modlitby za misie, misionáře, šíření víry a misijního růžence. Děkuje za vaše ohlasy a fotografie z oslav. Děkuje, že podporujete PMD, která spojují vaši pomoc se šířením víry v rámci Kongregace pro evangelizaci národů. Bůh vám žehnej.

Leoš Halbrštát, národní ředitel PMD

Jeden dárek navíc pro děti v Africe

Nezapomeňte o letošních Vánocích na děti, které strádají a připravte jim Jeden dárek navíc. Přispějte na jídlo, zdravotní péči a vzdělání sirotků v Keni. Podpořte farmu a výstavbu rybníků sádek při zdravotním centru v diecézi Eldoret v Kaptagatu, aby mohlo být nezávislé na cizí pomoci. Náklady na stavbu, materiál a práci činí přibližně 650,- Kč na jedno dítě, kterému bude z těchto prostředků zajištěna obživa, základní potřeby, zdravotní péče a vzdělání. Vaše vánoční dárky, prosíme, pošlete nejpozději do 31. prosince 2015.

V Keni, kde na deset tisíc obyvatel připadá jeden lékař, jsou velmi zapotřebí zdravotní centra, která umožní dobrou péči a kvalitní vzdělání. Ve zdravotním centru Kaptagatu jsou opuštěné děti a mnohé z nich jsou postiženy virem HIV/AIDS. Z farmy děti dostávají maso a zeleninu a prodejem ryb se hradí všechny jejich potřeby.

Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 604 838 882, pmd@missio.cz, www.missio.cz, číslo účtu: 72540444/2700, VS: 240. Do zprávy pro příjemce uveďte: Keňa. Zájemcům vystavíme potvrzení pro daňové účely.

Bronislava Halbrštátová

Více informací naleznete na www.missio.cz.

Narození Ježíše Krista (Roždestvo Isusa Christa)

Věřící východního byzantského obřadu se připravují na oslavu narození Ježíše Krista postním obdobím, které se nazývá filipovka. Během tohoto období se mají připravit na duchovní narození Ježíše do našich srdcí. Poslední dvě neděle (neděle Praotců a neděle Svatých Otců) před narozením Ježíše Krista jsou připomínkou našich praotců očekávajících příchod Spasitele. Křesťané v prvních třech staletích neslavili narození Ježíše Krista. V tom čase byl známý pouze svátek Zjevení Pána (Bohojavenie). Podle vzoru Západu i Východ postupně převzal zvyk slavit Narození Pána Ježíše Krista. Rozhodující úlohu v této záležitosti slavení narození měly tři velké osobnosti Východu: sv. Bazil Veliký, sv. Gregor Teolog a sv. Jan Zlatoústý.

Bezprostřední příprava na narození Ježíše Krista začíná 20. prosince, kdy se začíná zpívat na liturgii i během ostatních modliteb tento tropar: Připrav se Betléme a vyzdob se Efrata. Ráj otevře svoje brány všem. Neboť v jeskyni už vyklíčil z Panny Strom života. Její lůno je duchovní ráj s božským ovocem spásy. Když z něho okusíme, život si zachráníme. Nezemřeme jako Adam. Kristus přichází na svět, aby obnovil v člověku svůj zničený obraz.

Dne 24. prosinec je den přísného půstu. Před polednem se slaví v chrámech modlitby tzv. Královských časů (modlitební bdění s očekáváním narození Ježíše Krista). Večer se slaví liturgie sv. Bazila Velikého s večerními modlitbami (nešporami). Půlnoční slavení liturgie není tradicí v byzantském obřadu. Dne 25. prosince se slaví Narození Pána Ježíše Krista. Druhý den se slaví hod Bohorodičky a svatého Josefa a oslava svátku svatého Štěpána je až 27. prosince. Součástí výzdoby chrámů je stromeček a Betlém. Bezprostřední Vánoční období končí 31. prosince. Během Vánočního období se věřící pozdravují tímto pozdravem: „Christos roždajetsja!“ „Slavíte jeho!“ Dne 1. ledna se slaví obřezání Pána Ježíše Krista a svátek sv. Bazila Velikého. V tomto období se věřící už připravují na oslavu Zjevení Pána (Bohojavenie) Hospoda Isusa Christa).

Petr Čapek

Více informací naleznete na adrese: www.exarchat.cz

Handicapované děti se už mají kde učit hrát, aneb jak pomohly tříkrálové peníze na Kutnohorsku

Každý úsměv malého Nicolase, který trpí autismem, je velká odměna jak pro jeho maminku Kláru (vlevo), tak pro mladou terapeutku Moniku Šotovou (vpravo) ze Střediska Na Sioně. Foto: Jana Karasová

Prostornou hernu a terapeutickou místnost letos z tříkrálových peněz vybudovala Oblastní charita Kutná Hora ve svém Středisku Na Sioně, které pomáhá desítkám rodin s handicapovanými dětmi. Patří k nim také Bačovi z Čáslavska, kteří do centra přijeli se synem Nicolasem vyzkoušet novou ABA terapii na pomoc dětem s autismem i dalšími vývojovými poruchami.

Niki býval vždycky usměvavý kluk

Malého Nicolase fascinuje moderní technika. Je mu teprve pět a už si sám nastaví různé funkce na mobilu nebo iPadu. Rád fotí a nahrává nebo si upraví fotku na počítači. Ale bohužel nemluví, nedokáže vnímat svět kolem sebe a neumí projevit své city. Na změny reaguje nepřetržitým pláčem nebo vztekáním. Jde o typické příznaky autismu, který mu lékaři diagnostikovali ve třech letech. „Když se ale Niki narodil, byl to usměvavý kluk a do roku se vyvíjel jako každé jiné dítě. Uměl i říct máma a táta. Zlom přišel až

po třetím očkování,“ vzpomíná jeho maminka Klára, která je na mateřské ještě s mladším synem.

Když se u staršího chlapce naplno projevil autismus, bylo to náročné a Bačovi hledali pomoc, kde se dalo. „Začátky byly krušné. Niki plakal i celé noci, měl záchvaty. Sáhla jsem si na dno svých sil. Kdo to nezažil, neumí si to představit,“ svěřuje se paní Klára. Dnes k nim už rok dojíždějí také pracovnice Střediska Na Sioně. Radí rodičům jak s Nicolasem komunikovat a rozvíjet jeho dovednosti. Jaké k tomu zvolit speciální pomůcky a hračky. „Jsem vděčná za každý jeho pokrok. Hodně to pomohlo i nám, umíme se do Nikiho mnohem víc vcítit,“ říká paní Bačová. Energii nabírá paní Klára u milovaných koní, které doma chovají, a vidí, že to prospívá i klukům. „Oba mi už pomáhají krmit. Niki má koně moc rád a nedá dopustit ani na svého bráchu,“ vypráví mladá maminka. Rozjet hipoterapii a pomáhat dalším dětem s handicapem, to je její velký sen.

Život s autismem je běh na dlouhou trať

Paní Bačová si vždycky přála větší rodinu, protože to v dětství nezažila. V devíti jí zemřela maminka po dlouhé těžké nemoci a bratři jsou o hodně starší. Vyrůstala jen s otcem, který musel vydělávat na živobytí. O to víc se Klára snaží svým synům zajistit rodinnou pohodu. „Slavíme společně svátky a narozeniny se vším, co k tomu patří. Ale nevím, do jaké míry to dělá Nikiho šťastným, protože moc nechápe, co se kolem děje. Neumí se třeba radovat z dárku. Je to pro nás těžké,“ přiznává paní Bačová.

Nicolas má svůj svět a není jednoduché s ním komunikovat, ale děti má rád. „Snad se Niki jednou rozmluví a bude chodit do normální školy,“ doufá jeho maminka Klára a dělá pro to maximum. V týdnu dává syna na dvě hodiny do školky s pomocí asistentky, aby byl v kontaktu s vrstevníky. Doma se spolu denně učí podle doporučení odborníků a poradkyň z Charity. Zatím si Niki vede dobře, už umí abecedu a začíná počítat. Od října dochází také na ABA terapii, která prospívá právě dětem s autismem i dalšími vývojovými poruchami. Učí se tu prostřednictvím různých aktivit navázat kontakt s druhými lidmi a také disciplíně.

Bude to ale ještě běh na dlouhou trať se spoustou „překážek“. Ty pomáhají rodinám s handicapovanými dětmi zdolávat také centra jako je Středisko Na Sioně v Kutné Hoře, které jim poskytuje ranou péči v jejich domácím prostředí, sociálně aktivizační služby a nově ABA terapii. Pro celé rodiny pořádá i setkání, ozdravné pobyty a vzdělávací workshopy. A díky štedrosti tříkrálových dárců se už mají handicapované děti také kde učit hrát.

Jana Karasová

Více také na www.kh.charita.cz.

Kde všude pomáhá Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka 2015 vynesla v naší diecézi bezmála 13,5 miliónů Kč. Charity z výtěžku podpořily své služby a zařízení na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným, rodinám s dětmi a lidem v tísní. Příklady využití letošní Tříkrálové sbírky: • **OCH Hradec Králové: Domácí hospicová péče** – podpora komplexní péče o nevléčitelně nemocné a jejich rodinu • **OCH Červený Kostelec: Domov sv. Josefa v Žirči pro nemocné RS** – nákup nové průmyslové pračky • **OCH Pardubice: Odlehčovací služby Mikulovice** – rekonstrukce objektu pro tyto služby na pomoc pečujícím o nemohoucí blízké • **OCH Ústí nad Orlicí: Občanská poradna** – zajištění a rozšíření služby do České Třebové • **FCH Dobruška: Osobní asistence** – podpora služby pro handicapované • **FCH Dvůr Králové nad Labem: Nízko-rahové zařízení pro děti a mládež Střelka** – volnočasové aktivity pro děti a mládež, provoz a nákup sport. pomůcek • **FCH Chrudim: Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba** – rozvoj a provoz služby, nákup a údržba zdravot. pomůcek • **FCH Litomyšl: Dobrovolnické centrum** – rozvoj centra, které realizuje programy na pomoc dětem, seniorům a handicapovaným • **FCH Náchod: Domov pro matky s dětmi Sv. Anna** – vybavení a provoz domova • **DCH Hradec Králové a Charity v diecézi: Podpora humanitárních projektů v Indii** – kvalifikační kurzy pro nezaměstnanou mládež bez vyučení a dětské večerní vzdělávání v oblasti Bangalore - Karnataka, výstavba školy a provoz školního autobusu v oblasti Mansapur. (Použité zkratky: OCH = oblastní Charita, FCH = farní Charita, DCH = diecézní Charita). Více také na www.hk.caritas.cz a www.trikralova-sbirka.cz. **Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!**

Jana Karasová

Stopy za námi, 20 let Hospice Anežky České

Červený Kostelec: Uběhlo již 20 let od chvíle, kdy započala nová éra v péči o nevléčitelně nemocné v závěrečném stádiu nemoci. Mnozí z vás si ještě dobře pamatují naše začátky, kdy jsme konkrétně začali řešit palčivý problém absence náležité komplexní péče navazující nejen na biologické, ale i psychologické, sociální a spirituální potřeby těžce nemocného, který často stával na okraji zájmu. Dnes už je jasné ze zkušeností v našem hospici - prvním modelovém zařízení, ale také ze zkušeností v dalších 16 hospicích, které postupně za naší podpory vznikaly, že lze poskytovat těmto nemocným kvalitní všestrannou péči při zachování lidské důstojnosti. Za tímto výsledkem stojí řada jednání, usilovné práce a překonávání mnoha problémů poměrně malé skupiny lidí, která šla

za jasným cílem. Mezi oceněnými významnými osobnostmi českého lékařství přijala 28. října z rukou prezidenta Miloše Zemana státní vyznamenání právě zakladatelka českého hospicového hnutí Marie Svatošová.

V prosinci uběhne 20 let od založení prvního českého hospice – Hospice Anežky České v Červeném Kostelci. Při této příležitosti vás zveme 7. prosince od 13.00 do 17.00 hodin na prohlídku prostor budovy, kde vás seznámíme s tím, co se za ta léta podařilo ve prospěch těžce nemocných pacientů udělat. Následující den 8. prosince od 18.00 hodin bude sloužena děkonná mše svatá v kostele sv. Jakuba Většího, kterou bude celebrovat Mons. Josef Kajnek, světící biskup královéhradecký. Všem, kteří podporují hospicovou péči, velmi děkujeme.

Miroslav Wajsar

■ AKTUALITY

Chráněné bydlení Petrklíč otevřeno

Ledeč nad Sázavou: Novou službu pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením ve věku od 18 do 80 let z Ledče nad Sázavou a okolí v říjnu zahájila Oblastní charita Havlíčkův Brod. Nové prostory v ulici Barborka 1324 požehnal Mons. Josef Suchár, prezident hradecké Diecézní charity. Slavnostní otevření zpestřilo vystoupení seniorů z humpolecké Astry a klientů ledečské Sociálně terapeutické dílny.

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz

Oblastní charita v projektu ERA pomáhá regionům

Ústí nad Orlicí: I vy můžete na portále Fóra dárců www.erapomaharegionum.cz do 6. ledna 2016 podpořit projekt Oblastní charity Ústí nad Orlicí „Sestra v akci v autě“, který postoupil díky hlasování veřejnosti do finále. Přispějete tak na vůz pro charitní sestry, které denně vyjíždí k pacientům do domácností v pěti městech okresu a okolí. Nadace Era dle výše vybrané částky projekt podpoří ze svých prostředků. Děkujeme!

Iva Marková, www.uo.charita.cz

Úspěšná léčba malé Tatjany z Ukrajiny v programu Medevac

Hradec Králové: Devítiletá Tatjana Chernobay z Doněcku se v říjnu léčila s válečným zraněním v hradecké Fakultní nemocnici v rámci programu Medevac, který financuje MV ČR a organizačně se na něm podílí Charita Praha. Dívka utrpěla vážné zranění nohy a popáleniny po výbuchu granátu v domě jejich sousedů při tamní přestřelce. Ve fakultní nemocnici Tatjana podstoupila operaci zraněné končetiny a rehabilitaci. Integrační centrum hradecké Diecézní charity zajišťovalo pacientce a její mamince po dobu léčení v nemocnici sociální asistenci, zejména kontakt s lékaři a personálem včetně tlumočení, a také doučování do školy. Tatjanu navštívil 27. října také ukrajinský velvyslanec Borys Zajčuk a konzul Pavlo Kovtun. Dívka se už uzdravila a odletěla i s maminkou domů. Obě jsou velmi vděčné za pomoc českým lékařům a také

hradecké Diecézní charitě. **Projekt Integrační centrum pro cizince AMIE/1/01 je financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu.**

Jana Karasová, www.cizincihradec.cz

Dagmar Pecková podpořila domácí hospicovou péči na Pardubicku

Pardubice: Světoznámá mezzosopranistka a slavná rodačka z východních Čech vystoupila 27. října před vyprodaným sálem Domu hudby za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice. Výtěžek benefičního koncertu pardubické Oblastní charity a Komorní filharmonie ve výši 222.900,- Kč podpoří charitní domácí hospicovou péči v regionu. Děkujeme!

Vojtěch Homolka, www.pardubice.charita.cz

Výbor dobré vůle podpořil poličskou Charitu

Polička: Dva nové mechanické invalidní vozíky, čtyřkolové skládací chodítka a antidekubitní matrace mohla pořídit Oblastní charita Polička díky příspěvku od Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. Rozšířil se tak sortiment půjčovny pomůcek, kterou využívají lidé z města a okolí, zejména senioři, dlouhodobě nemocní, lidé s handicapem a také umírající v domácím prostředí.

Štěpánka Dvořáková, www.policicka.charita.cz

Oblastní charita Jičín chová včely

Jičín: Letos se už vytočilo 307 kilogramů chutného medu od 12 včelstev. Včely chováme od roku 2013, abychom podpořili naše charitní služby, a přináší nám to i radost ze společného díla. Pokud vám to přijde smysluplné, kupujte med od nás. Pomůžete sobě, i nám!

David Rejlek, www.jicin.charita.cz

Setkání národů ovládly indiánské rytmy

Hradec Králové: Svou kulturu i kuchyni představili cizinci ze třiceti zemí čtyř kontinentů na již tradičním Setkání národů, kterým ožilo hradecké Adalbertinum 10. listopadu. Nejvíce si publikum získalo hudební a taneční vystoupení ekvádorských a bolivijských indiánů ze skupiny Chayag. Zahájení festivalu se zúčastnila náměstkyně primátora Anna Maclová, která také převzala záštitu nad akcí, dále krajský radní Josef Lukášek a ředitel hradecké Diecézní charity Jiří Stejskal. Dopoledne žáci desítky škol soutěžili v zeměpisných vědomostech o Bolívii, Holandsku nebo Rusku. Odpolední program pro veřejnost zahájila indická pohádka „O přátelství“, v podání divadelního souboru Světáci při Integračním centru pro cizince. Podvečerní koncert odstartoval podmanivý africký tanec skupiny Duende. Premiérový duet představili hradecký písničkář Michal Horák (ČR) a Oxana Evsina z Ruska. Do tajemné Arménie nás pomyslně přenesla zpěvačka Alvina Aghahanyan. Národní tanec a hudbu v pestrých krojích předvedli také Ukrajinci a interpreti z dalších zemí jako Itálie nebo Vietnam.

„Letošní ročník Setkání národů opět přilákal téměř tisícovku návštěvníků. Jejich kladné ohlasy a přátelská atmosféra na festivalu jen potvrzují, že bezprostřední setkání s cizinci a poznání jejich národních tradic, umění a zvyků vede k většímu vzájemnému porozumění,“ říká Jan Kočí, vedoucí Integračního centra pro cizince. V Adalbertinu se prezentovali především cizinci, kteří žijí, pracují anebo studují v našem kraji. Poprvé se představily Nigérie, Kapverdy nebo Libérie. Návštěvníci si také mohli prohlédnout národní kostýmy latinskoamerických, afrických a asijských zemí, ukrajinské nebo ruské kroje. Nechyběly etnické ochutnávky – španělské gazpacho, arménská pachlava, vietnamské závitky nebo eritrejská káva a další exotické pokrmy. Lidé se také zajímali o tradiční výrobky nebo dřevorezby z dílny Bagdasara Chanbekjana z Arménie. Po celý den byly vystaveny obrazy a výrobky uprchlíků z kosteleckého Pobytového střediska MV ČR.

Akci uspořádalo Integrační centrum pro cizince Diecézní charity HK ve spolupráci s FF UHK, KURO Hradec Králové a SUZ MV ČR - PoS Kostelec nad Orlicí. Festival se uskutečnil díky podpoře Evropské unie – Azylového, migračního a integračního fondu, MV ČR, MŠMT ČR, Statutárního města Hradec Králové a Královéhradeckého kraje. Více také na www.cizincihradec.cz a na facebooku.

Jana Karasová

Vystoupení ekvádorských a bolivijských indiánů ze skupiny Chayag na Setkání národů 2015. Foto: Pavel Vondřejc

■ POZVÁNKA Charita pro Afghánistán a Pákistán

Severním Afghánistánem otřásl 26. října ničivé zemětřesení a otřesy zasáhly také sousední Pákistán. Neštěstí si vyžádalo stovky obětí na životech a způsobilo značné materiální škody. Charita ČR vyhlásila na obě země finanční sbírku a uvolnila z krizového fondu částku 100.000,- Kč. V zasažených oblastech pomáhá místní Charita. Partnerskou organizaci podpoří Charita ČR z prostředků veřejné sbírky, do které mohou lidé přispívat na číslo účtu: **55660022/0800 u ČS, VS: 173 (Afghánistán) a 132 (Pákistán)**. Děkujeme.

Jana Karasová, www.charita.cz

■ ROZHOVOR

INDIE NA BLÍZKO I.

Kristýna ve škole v indické vesnici Manchhe. Foto: Kristýna Stejskalová

Kristýna Stejskalová z Dobrušky vystudovala překladatelství němčiny v Brně a nyní se věnuje studiu učitelství. Svě poslední prázdniny strávila na stáži v Indii. Učila ve škole na vesnici Manche, kde studují i děti podporované v projektu Adoptce na dálku. Na vlastní oči poznala, že na zaostalém venkově opravdu každé vzdělané dítě pomůže celé rodině. Bydlela v internátě pro děti z nejchudších rodin a sirotky, jehož výstavba byla podpořena z Tříkrálové sbírky a dárci. Kristýna má ze stáže spoustu zážitků a postřehů, které vám přinášíme v tomto cyklu na pokračování.

Je Indie skutečně zemí plnou kontrastů, jak se o ní říká?

Měla jsem možnost poznat jen velmi malou část Indie, ale i tam byly kontrasty znát. Setkala jsem se s lidmi, kteří žili ve slumech – jednoduchých malých stanech – což v období dešťů, kdy každý den „lilo jako z konve“, musí být náročné a pro nás nepředstavitelné. Setkala jsem se ale také s lidmi, kteří žili v domcích, dokonce jsem byla na návštěvě u jednoho pána, který měl celkem luxusní třípatrovou vilu. Rozdíly tam jsou hodně znát na každém rohu.

Jak se žije na indickém venkově? Jací jsou Indové? Zajímali se i o Českou republiku?

Indové jsou velmi milí a otevření lidé, což byl jeden z důvodů, proč se mi ke konci (i přes všechny počáteční těžkosti a kulturní šoky) ani nechtělo domů. O Českou republiku se zajímali. Ve škole jsem měla připravenou prezentaci o naší zemi, aby děti věděly, odkud jim ta pomoc přichází, odkud pochází jejich dárci. Po prezentaci se vždy ptaly na různé věci – z jaké jsem kasty, jaké se u nás vyučují předměty, jaká je naše hymna, kdy slavíme den nezávislosti... Evropa je pro ně jen těžko představitelný svět, asi tak jako jsou pro nás

nepředstavitelné indické tradice, které se tu stále drží. Život na venkově není jednoduchý, většina lidí pracuje na poli a jsou nigramotní. Celá rodina žije v jedné místnosti i s dobytčím. V domcích není voda ani elektřina. Vaří na ohni a pro vodu musí chodit do společné nádrže pro celou vesnici. I přes tohle všechno jsou to ale vděční a radostní lidé.

Jaké tam mají děti postavení v rodině? Mají zájem o vzdělání? Mají dostatečnou zdravotní péči?

V některých oblastech rodiče stále nechápou, proč by dítě mělo chodit do školy. Sami jsou nigramotní, a tak jim přijde lepší, když dítě pracuje na poli a přispívá do rodinného rozpočtu. Právě tady obcházejí pracovníci Adoptce na dálku rodiny a vesnice a vysvětlují jim důležitost a význam vzdělání. Někde už to ale funguje dobře, a tak rodiče chtějí posílat děti do školy. Uvědomují si, že je to pro ně jediná cesta k lepšímu životu. Děti samy do školy chodit chtějí a moc si toho váží, což je vidět i v přístupu k učení a školním povinnostem.

Se zdravotní péčí je to horší. Nefunguje tam systém pojištění, a tak si musí každou návštěvu lékaře platit. Samozřejmě na to nemají peníze, a tak v Indii umírá spousta lidí na banální problémy. Na internátu jsem se setkala s šikovnou a chytrou dívkou. Až zpětně jsem se o ní dozvěděla, že kdyby se jí nedostalo pomoci prostřednictvím projektu,

Belgaum - život ve slumech. Foto: Kristýna Stejskalová

tak by tady už nebyla. Trpěla nemocí, která ji znesnadňovala dýchání, a rodiče rozhodli, že ji nechají umřít, neměli na léčbu peníze. Takových dětí tam bylo více. Třeba kluk, který chodil do první třídy, trpěl leukémií. Také on by bez pomoci nepřežil.

Jana Karasová (pokračování v příštím čísle)

O Adoptci na dálku více na www.adoptce.hk.caritas.cz nebo na facebooku.

Advent s Bertíkem

Mešní víno? Přírodní a bez cukru

Rozhovor s P. Milanem Palkovičem, farářem ve Velkých Losinách, o mešním víně.

Jaká jsou pravidla pro výrobu mešního vína?

Pravidla pro výrobu mešního vína jsou poměrně jednoduchá a vycházejí z Římského mísálu a CIC (*Codex Iuris Canonici – Kodeks církevního práva*). Mešní víno musí být přírodní, vyrobené z hroznu révy vinné. Při výrobě se nesmí použít žádné chemikálie a to ani rafinovaný řepný cukr. Jedinou výjimkou je použití sírý jako antioxidantu. Vzdušný kyslík je nepřítelem vína a bez antioxidantu by se okamžitě kazilo. Jednoduše řečeno – víno musí být bez „ěček“, které se jinak při výrobě běžného vína používají. Chutná jako normální jiné víno, ale je vlastně v Bio kvalitě.

Kde se prodává a je možné si ho normálně koupit?

Koupit je lze téměř v každém obchodě s liturgickými potřebami.

Kdo všechno může mešní víno pít?

Mešní víno může pít každý, komu již bylo osmáct let. Krev Kristovu, pro kterou je mešní víno základem materiálu, pak může přijímat každý pokřtěný katolik, který si uvědomuje, koho přijímá a smířil se s Bohem ve svátosti smíření.

Kdo ho vyrábí? Je z našich vinic?

Výrobou mešního vína může biskupství nebo někoho pověřit, nebo si jej vytvábi samo. U nás je výrobou pověřena společnost Arcibiskupské zemědělské vinařské družstvo, která pokrývá liturgickou potřebu v celé České republice a má jako jediná pověření České biskupské konference. Kromě této společnosti jsou ještě i další, které mají pověření od řeckých řádů. Olomoucký biskup

A jaká je Vaše práce při výrobě mešního vína?

Bruno ze Schauenburku na místě dnešního Arcibiskupského zámku v Kroměříži v roce 1266 založil sklepy na mešní víno. V roce 1345 tuto výsadu potvrdil sám král Karel IV. V těchto sklepech probíhá výroba dodnes. Arcibiskupské vinice se nacházejí v Hluku na jižní Moravě. Část produkce pochází odtud a část se nakupuje u prověřených do-
davatelů z Moravy.

P. Filip Foltán

Abd mohlo být vyrobené víno označováno jako mešní, musí mít souhlas příslušné církve (biskupství), musí být přírodní a technologie výroby musí být schválena a kontrolována „liturgickým dozorem“. To je moje práce, ke které jsem byl pověřen Českou biskupskou konferencí. Kontroluji jak vinice, tak i celý proces výroby, až k hotovému vínu, připravovému k lahování.

Milí ministři,

máme tady Advent, Svätý rok a blíž se Vánoce. Proto si opět můžeme uvědomit, jaký veliký dar máme v Pánu Ježíši a že máme na Něj čtrnáct z různých koutů diecéze. Děkuji všem, kteří přijeli, i jejič pánum farářum, že je na formaci poslal. Přejí vám všem požehnaný Advent, at je naplněn radostí z příchodu velikého dodržet, aby víno, které se při mši

svatě promění v Krev Pána Ježíše, se mohlo použít jako "mešní".

Mám radost z prvního setkání letošního adventu z různých koutů diecéze. Děkuji všem, kteří přijeli, i jejič pánum farářum, že je na formaci poslal. Přejí vám všem požehnaný Advent, at je naplněn radostí z příchodu velikého dodržet, aby víno, které se při mši

Zehná vám o. Filip

Co je časopis INi a jak může být užitečný pro děvčata?

Těm, kdo neznají časopis INi připomínáme, že se jedná o křesťanskou protiváhu běžným divčím časopisům. Píše pro čtenářky od 12 let. V každém čísle najdete děvčata několik stránek o víře a křesťanství, ale také rozhovory se zajímavými lidmi, články o vztazích, aktuálních divčích problémech, hudbě, kultuře nebo módě.

Časopis INi o všech tématech píše z křesťanského úhlu pohledu. Čtenářky tak mohou porovnat, jak stejnou tematiku zpracovávají komerční divčí časopisy a mohou si formulovat svůj vlastní názor na věc. Z rozhovorů s děvčaty vyplývá, že jim INi pomáhá obstát v rozhovorech s nevěstičkami kamarádkami pokud mají obhájit názor na problematice otázky dnešní doby, jako je např. předmanželský sex, tolerance k nemorálnímu jednání a deformovaným vztahům mezi lidmi.

Časopis INi o všech tématech píše z křesťanského úhlu pohledu. Čtenářky tak mohou porovnat, jak stejnou tematiku zpracovávají komerční divčí časopisy a mohou si formulovat svůj vlastní názor na věc. Z rozhovorů s děvčaty vyplývá, že jim INi pomáhá obstát v rozhovorech s nevěstičkami kamarádkami pokud mají obhájit názor na problematice otázky dnešní doby, jako je např. předmanželský sex, tolerance k nemorálnímu jednání a deformovaným vztahům mezi lidmi.

Více info na web: <http://info.in.cz>.

PROSINCOVÝ SVĚTEC Svätý Štěpán

(asi 1 – 36 či 40)

Sv. Štěpán

O Štěpánově mládí, povolání a rodině se nedochovály žádné zprávy. Pouze ve Skutcích apoštolů se dovíme, že svätý Štěpán byl jähem a kázal křesťanství, nakonec byl souzen a ukamenován. Jako prvomučedník ho mají věřící ve velké úctě. Jeho ostatky spočívají vedle ostatků svätého Vavřince v kryptě římské baziliky San Lorenzo fuori le Mura. Oba se společně stali patrony města Říma. Svätý Štěpán je patronem jáhnu, koní a kočí, pacholků u koní, zedníků, krejčích, kameníků, tkalců, tesařů a bednářů. Je přímluvcem za dobrou smrt. Obvykle bývá vyobrazován s jáhenskými atributy – dalmatikou, tonzурou, evangeliářem – a atributy mučednickými, tedy palmo- znákem způsobu jeho umučení. Sväték svätého Štěpána slavíme 26. prosince v těsně návaznosti na Vánoce. V naší diecézi jsou svätému Štěpánovi zasvěceny tři kostely.